

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד. נ' ד"ר ר.ר. ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

התובע/הנתבע שכנגד: א.ד.

נגד

הנתבעת/התובעת שכנגד: ד"ר ר.ר. ר.

פסק דין

1

2

3

רקע וטענות הצדדים

4 ראשית כל, אציין שעם סיום ההליך, כבר לא רלוונטיות הנסיבות שצוינו בפרוטוקול מיום
5 9.10.011 ובהחלטתי מיום 27.3.012 (ובמיוחד סעיפים 41-44 להחלטה) בקשר לצו איסור
6 פרסום הזמני שניתן עוד ביום 27.8.010 בתביעה זו. משכך, וגם לאור התוצאה אליה הגעתי
7 במסגרת פסק הדין, הנני מורה על הסרת צו איסור הפרסום האמור. עם זאת, בנסיבות
8 העניין, הנני מורה כי שמות הצדדים בהליך יוותרו במסגרת פסק הדין בראשי תיבות.

9 עסקינן בתביעה ובתביעה שכנגד. התובע בתביעה העיקרית – מר א.ד. יליד שנת 1978 (להלן: "התובע")
10 הגיש תביעתו כנגד ד"ר ר.ר. ר. (להלן: "הנתבעת"), ילידת שנת 1969, בגין נזקים
11 נפשיים והממוניים שנגרמו לו כתוצאה ממעשיה וממחדליה כפי שיפורטו להלן.

12 עניינה של הפרשה ביחסים אינטימיים שהתפתחו בין הנתבעת, פסיכיאטרית במקצוע לבין
13 התובע. עיקר התביעה הוא דרישת פיצוי בגין הנזקים שנגרמו לתובע כתוצאה מניצול יחסי
14 מרות ויחסי מטפל-מטופל בכדי לזכות בטובות הנאה מיניות, עת טופל התובע בקליניקה
15 הפרטית שבביתה של הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד.נ' ד"ר ר.ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 בכתב ההגנה ובתביעה שכנגד של הנתבעת נטען כי היחסים בין הצדדים קרמו עור וגידים
2 ברצון חופשי של שני הצדדים והתובע כלל לא נחשב במועד יצירת היחסים הרומנטיים
3 למטופל של הנתבעת. לטענת ההגנה, התובע הוא עבריין מניפולטיבי הצורך חומרים
4 נרקוטיים שהצליח להוביל את הנתבעת למצב זה תוך יצירת מסכת שקרים נגדה מתוך בצע
5 כסף שקיבל מבעלה לשעבר ועשיית יד אחת עמו בכדי לגרום לה נזק ופגיעה בשמה הטוב
6 ובפרנסתה.

7 לאחר קבלת תלונה מצד התובע, הנתבעת הועמדה לדין בהליך משמעתי הסכמי בלשכה
8 לאתיקה של ההסתדרות הרפואית בישראל (להלן: "הר"י"). זו קיימה שני דיונים ביום
9 3.11.2009 וביום 5.1.2010. הר"י קבעה שהנתבעת הפרה את כללי האתיקה המחייבים אותה
10 כרופאה. הועדה הטילה על הנתבעת עונש של השעיה למשך שנה מההסתדרות הרפואית
11 בישראל.

12 לעומת זאת, בהליך משפטי סטטוטורי שהתקיים תחת משרד הבריאות לפי פקודת הרופאים
13 נקבע בפסק הדין שניתן ביום 4.7.2013 על ידי ועדת המשמעת של משרד הבריאות כי לא
14 הוכח שהנתבעת ניצלה יחסי מרות בתפקידה כרופאה ורישיונה לעסוק ברפואה לא נשלל. בין
15 היתר נקבע שלא הוכח שהתקיימו יחסים בין הנתבעת לתובע כמטפלת ומטופל אלא המדובר
16 ביחסים בין בני זוג.

17 התביעה הוגשה ביום 11.06.2009 וסווגה כתביעה נזיקית בעוולת רשלנות רפואית. ההגנה לא
18 הגישה כתב הגנה וביום 31.12.2009 הגישה התביעה בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה.
19 ביום 01.01.2010 ניתן פסק דין בהיעדר הגנה על ידי כב' הרשם משה כהן וביום 25.03.2010
20 הוגשה בקשה לביטול פסק דין בהיעדר הגנה. ביום 17.06.2010 החליטה כב' הרשמת ורדה
21 שוורץ לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה. משכך הוגש כתב הגנה
22 ביום 04.07.2010. בכתב ההגנה נטען (בסעיפים 8-10) כי התובענה צריכה שתתברר בבית
23 הדין לענייני משפחה וזאת כיוון שהיחסים בין הנתבעת לתובע עלו לכדי יחסי "בן זוג"
24 כהגדרתו בס' 1(2)(א) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995.

25 בהחלטתי מיום 9.10.011 דחיתי את הבקשה להעביר את הסכסוך לבית המשפט לענייני
26 משפחה וקבעתי שיש לבית משפט השלום הסמכות העניינית לדון בתביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד.נ' ד"ר ר.ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

הנזקים הנטענים ע"י התביעה

1

2 התביעה טענה כי בעקבות המעשים והמחדלים הרשלניים של הנתבעת – הוחמר מצבו הנפשי
3 של התובע ונפגעו סיכוייו לשיקום בריאותי ותעסוקתי (ס' 5 לכתב התביעה). מומחה רפואי
4 מתחום הפסיכיאטריה מטעם התביעה – פרופ' אליעזר ויצטום, קבע כי לתובע נכות רפואית
5 צמיתה בשיעור של 50% לפי ס' 34(ה') לתקנות המל"ל. בחוות דעתו ציין פרופ' ויצטום בין
6 היתר כי התובע נפגע מהטיפול הנפשי שניתן לו ופיתח מצבים חרדתיים-דיכאוניים קשים עם
7 פגיעה תפקודית שנמשכת תקופות ארוכות. פרופ' ויצטום העריך כי התובע יזדקק להמשך
8 טיפול עוד תקופה ארוכה (פרק דיון חוות דעת מיום 15.03.2009). פרופ' ויצטום ערך חו"ד
9 משלימה בשנת 2011 ונחקר בדיון שהתקיים ביום 08.01.2012.

10

11 הנתבעת הגישה חוות דעת רפואית נגדית שנערכה ע"י ד"ר משה איזק. ד"ר איזק בדק את
12 התובע במספר הזדמנויות (31.05.2011, 05.06.2011, 12.06.2011) וקבע (עמ' 20 פרק סיום
13 בחוות הדעת) כי הוא לא מצא כל נימוק משכנע שיש קשר כלשהו בין תלונות של התובע לבין
14 הרומן שהיה לו עם הנתבעת.

15

התפתחות היחסים בין הצדדים

16 התובע, צעיר בן מיעוטים בעל עבר פלילי ופסיכיאטרי, עם עבר מיני עשיר (שכלל גם יחסי
17 מין אסורים עם דודתו בהיותו נער) ניסה את מזלו בחו"ל אך עבר משבר נפשי קשה במהלך
18 שהותו בארה"ב שם אף ניסה לקפד את חייו. הוא אושפז עד שהגיע אביו מישראל בכדי
19 להחזירו ארצה. עם שובו לישראל התקבל התובע לטיפול נפשי במסגרת אשפוז יום במרכז
20 הרפואי לבריאות הנפש אברבנאל. בתום תקופת האשפוז והשיקום התובע שוחרר לביתו עם
21 המלצה לקבל טיפול נפשי תומך אצל פסיכיאטר. עובדת סוציאלית שטיפלה בתובע ציידה
22 אותו בכמה מספרי טלפון, וביניהם מספרה של ד"ר ר.ר. – הנתבעת בענייננו, רופאה
23 הפסיכיאטרית שעברה בסמוך לכך משבר וגירושין בחייה האישיים. הפרש הגילאים
24 המשמעותי ביניהם, הרקע השונה והעובדה ולפיה התובע צעיר, רווק, והיא גרושה עם
25 שלושה ילדים, לא רק שלא הפריעה אלא שימשה לזרז ברומנטיקה ביניהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד.נ' ד"ר ר.ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 במהלך שמיעת העדויות וניהול ההליכים בתיק נחשפה תמונה ולפיה כבר בפגישתם
2 הראשונה (1.10.06) החלו הצדדים במחול רומנטי שכלל שיחות בענייני זוגיות ופגישות
3 שלאחר מכן כללו אף מגע פיזי שאינו מאפיין - בלשון המעטה - טיפול פסיכיאטרי מקובל
4 (עמ' 25 לסיכומי ההגנה). השניים חלקו את זמנם בערבו של יום הכיפורים, מפגש שכלל
5 שיחות עידוד לאור מצוקתו של התובע. בחלוף זמן קצר החלו גם קיום יחסי מין בין
6 הצדדים. בהמשך הצדדים ניהלו מערכת זוגית שכללה בין היתר מפגש משפחתי בו התארח
7 התובע אצל משפחתה של הנתבעת כבן זוגה בסדר הפסח המשפחתי.

8 השלב הבא ביחסים בין הצדדים עליו אין מחלוקת הינו שלב בו התובע עבר לגור למשך
9 מספר חודשים בביתה של הנתבעת ביחד עם שלושת ילדיה הקטינים משני בעלים מהם
10 התגרשה.

11 אירוע נוסף שאירע בין הצדדים התרחש בחופשת הפסח בשנת 2007, עת התובע בילה עם
12 הנתבעת וילדיה ב"אשרם" במצפה רמון שבו התנהלה פעילות מתירנית מבחינה מינית
13 ושימוש בסמים ואלכוהול. באירוע זה נתקף התובע בהתקף פסיכוטי בעקבותיו נאלצו
14 הצדדים לקצר את השהות המתוכננת ב"אשרם" ובדרכם חזרה לביתם ירד התובע מרכבה
15 של התובעת בעקבות ויכוח קולני ביניהם ונשאר לבדו בכביש עד אשר אחיו הגיע לאסוף
16 אותו. גם לאחר אירוע זה שב התובע להתגורר עם הנתבעת בביתה וכשנשאל בחקירתו מדוע
17 חזר לביתה לאחר שזו הזיקה לו ענה "כי שנינו מעורבים אחד עם השני..." (עמ' 56
18 לפרוטוקול מיום 2.9.012).

19 סממן נוסף המצביע על יחסיהם הזוגיים של הצדדים ניתן למצוא בפנייתה של התובעת
20 לוועדת קבלה למושב שפר שבגליל אליו תכננו הצדדים לעבור לגור יחד. ביום 17.4.2007,
21 כעשרה ימים לאחר אירוע ה"אשרם" התייצבו הנתבעת והתובע בפני ועדת הקבלה בישוב
22 הנ"ל.

23 דא עקה, הבדלי הרקע, הגיל, המנטליות ואישיות לבסוף גבר ומערכת היחסים עלתה על
24 שרטון, כשהמריבות והסכסוכים החריפו. במהלך חודש יוני 2007 עזב התובע את בית
25 הנתבעת וחזר להתגורר בבית הוריו ביפו והצדדים החלו במערכת של האשמות הדדיות,
26 תלונות, תביעות והתכתשויות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד. נ' ד"ר ר. ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 כל הניסיונות שעשיתי בכדי להביא הצדדים להסדר שייתר את הצורך לנהל הוכחות בתיק,
2 לגרום לנוזק נוסף כתוצאה מעדויות הצדדים וקרוביהם, החקירות הנגדיות ו"הצפת הבוץ
3 ולכלוך" באולם בית המשפט לא צלחו (ראו למשל דבריי בפרוטוקול הדיון מיום 19.12.010
4 ופרוטוקול דיון מיום 9.10.011 וכן בהחלטותיי מיום 21.12.10, 3.2.011 ו- 18.10.011).

5 וכך הזכרתי בהחלטתי מיום 27.3.012:

6 " בתיק זה סברתי ועדיין אני סבור שהנזקים העקיפים שעלולים להיגרם לשני
7 הצדדים בתיק הם בקנה מידה מאד גבוה לעומת הציפיות שיש להם מהתוצאה
8 הסופית בתיק. כתוצאה מכך, ניסיתי להציע לצדדים פשרה ביום 21.12.10 וניסיתי
9 גם להפנות את הצדדים לגישור בהחלטתי מיום 3.2.11. לצערי, מאמצי לא עלו
10 יפה, ואין מנוס מלהכריע בתיק הזה ולדידי יש לעשות זאת במהירות האפשרות,
11 שכן מצד אחד קיימת טענה כבדה מאד נגד בעל מקצוע על הפרה גסה של כללי
12 האתיקה שהוא מחוייב בה, תוך גרימת נזקים אדירים למי שהיה, לפי הטענה,
13 תחת טיפולו, ומצד שני ישנה עננה כבדה של ניסיון להטיל כתם שלא כדין על בעל
14 מקצוע אשר נקלע למצב שכזה שלא עפ"י רצונותיו. במצב קוטבי שכזה, מן הראוי
15 שבית המשפט יזרז את הטיפול בתיק, יפסוק פיצוי, אם יש צורך בכך, או לחילופין
16 ידחה את הדרישה לפיצוי ויפסוק פיצוי בתביעה שכנגד אם יש מקום לכך."

17

18 משכך אין לי ברירה אלא להכריע בתיק זה לפי הדין והדין בלבד.

19 התביעה טענה בסיכומיה (עמ' 29 ס' ה) כי יחסיהם של הצדדים החלו כיחסי מטפל-מטופל
20 שנמשכו והפכו ליחסים אינטימיים ולדידה של התביעה על הנתבעת אחריות בנוזקין בגין
21 התנהלות רשלנית ופוגענית כלפי התובע,, תוך הפרת החוק וכללי האתיקה בסיסיים.

22 התביעה סבורה כי יש לבחון את המקרה שבפנינו ע"פ עוולת הרשלנות מתוקף האחריות
23 המוטלת על הנתבעת במסגרת תפקידה ומעמדה כפסיכיאטרית מומחית שאליה הופנה
24 כאמור התובע על מנת לקבל טיפול נפשי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד. נ' ד"ר ר. ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 בנוסף, התביעה טענה (עמ' 30 רישא) כי ניתן יהיה לבחון את המקרה גם במבט של עוולת
2 הפרת חובה חקוקה ובענייננו האיסור על קיום יחסי מין בין מטפל נפשי לבין מטופל.
3 התביעה נסמכת על סעיף 347א לחוק העונשין והקביעות של ועדת האתיקה מטעם הר"י,
4 שכן אין מחלוקת כי התקיימו יחסי מין בין הנתבעת לתובע.

5 ההגנה טענה בעניין זה (עמ' 19 ס' 119-120) כי לשאלה האם מדובר ברשלנות רפואית של
6 פסיכיאטרית שניצלה מינית מטופל או האם לפנינו יחסים זוגיים "רגילים" בין גבר לאישה
7 ישנה משמעות רבה ודעת ההגנה היא כי המדובר ביחסים זוגיים רגילים ומשכך אין
8 בהתנהלותה של הנתבעת משום רשלנות רפואית. ב"כ הנתבעת המלומד הפנה בסיכומיו
9 לעובדה כי משרד הבריאות קבע כי לא הוכחה קיומה של מערכת יחסים אישיים ומיניים בין
10 מטפלת ומטופל. ב"כ הנתבעת השווה בין ההליך המשפטי שהתנהל במשרד הבריאות לבין
11 ההליך המשמעותי שהתנהל בהר"י וציין כי במשרד הבריאות התקיים דיון בפני טריבונל
12 מקצועי שכלל רופאים בכירים ונציג היועמ"ש. לעומת זאת, בהליך המשמעותי בהר"י דנו
13 גורמים מקצועיים רפואיים בלבד מתחום האתיקה.

14 בנוסף, לעניין העבירה הפלילית ע"פ סעיף 347א לחוק העונשין ציין ב"כ הנתבעת המלומד
15 (עמ' 22 ס' 137 לסיכומי ההגנה) כי לא הוגש נגד הנתבעת כל כתב אישום בעניין זה. הוא ציין
16 כי אילו היו קיימות ראיות לכך אזי פרקליטות המדינה הייתה מוצאת לנכון להגיש כתב
17 אישום. אלא שסעיף זה מחייב להוכיח שהרופא ביצע ניצול לרעה של מערכת יחסים טיפולית
18 מתמשכת אך לדידו לא כך הדבר בענייננו.

19 לאור האמור לעיל ההגנה סבורה כי יש לבחון את המקרה לפי מסלול יחסים זוגי-אינטימי
20 ולא במסלול של יחסי רופא-חולה שהרי סגי ונהיר לכל שאלמלא הייתה הנתבעת רופאה לא
21 ניתן היה לתבוע אותה בנזיקין. לעניין עוולת הרשלנות, ב"כ הנתבעת טען בסיכומיו (עמ' 20
22 ס' 128) כי בהיעדר יחסים טיפוליים בין הצדדים הרי כבר בשלב זה ניתן לומר שלא קיימת
23 חובת הזהירות. ההוכחה לכך שיש לראות את יחסם של הצדדים כיחסים זוגיים ולא כניצול
24 מרות של מטפל היא שבני הזוג רצו למסד יחסיהם לטווח ארוך כפי שמשקף מהפנייה
25 לוועדת קבלה של מושב שפר (כשהצדדים ביקשו להצטרף ליישוב כתושבים מן המניין),
26 חגיגת חג הפסח בחיק משפחת הנתבעת ומבילויים המשותפים והמגורים בבית הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד.נ' ד"ר ר.ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1

2

פגישת "אינטייק"

3 חשיבות מיוחדת ניתנה בטיעוני הצדדים להגדרתה, משמעותה, נסיבותיה ומועדה של פגישת
4 האינטק.

5 ב"כ התביעה טען בסיכומיו (עמ' 10 ס' 3א)) כי הפגישה הראשונה בין הצדדים התקיימה
6 ביום 1.10.006 ובפגישה זו גילתה הנתבעת כי התובע סובל מבלוטות נפוחות והועלה חשד כי
7 סובל ממחלה זיהומית. בעקבות הבדיקה הנתבעת הפנתה את התובע לחדר מיון ואף
8 התנדבה להסיע אותו למיון שם אושפז (ס' 6 ד-ה לכתב התביעה שכנגד). ב"כ התובע טען
9 בסיכומיו כי הקשר הרומנטי שנוצר בין הצדדים נרקם במהלך האשפוז ולא קודם לכן והפנה
10 בעניין זה לסעיף 6(ו) לכתב התביעה שכנגד. ב"כ הנתבעת ציין כי ע"פ מסמכי ביה"ח איכילוב
11 שם אושפז התובע תאריך האשפוז מצביע על דצמבר 2006, היינו שלשה חודשים לאחר
12 פגישת האינטייק הראשונה.

13 מנגד, טען ב"כ הנתבעת (עמ' 22 ס' 140) כי התובע הצהיר (ביום 13.3.2008 בבית משפט
14 לענייני משפחה) כי היה בן זוגה של הנתבעת בחודשים נובמבר 2006 ועד אוגוסט 2007.
15 בנוסף בחקירה הנגדית מיום 2.9.12 התובע העיד (עמ' 222 שורות 14-20 לפרוטוקול)
16 שכשבועיים לאחר תחילת הטיפולים עבר הקשר לפסים אישיים ואינטימיים.

17

18

דיון והכרעה

19

השאלות העיקריות המצריכות הכרעה בענייננו:

- 20 • האם יש להתייחס לפגישה הראשונה (פגישת האינטייק) כאל פגישה בעלת משמעות
- 21 טיפולית כזו העולה לכדי יחסי מטפל-מטופל?
- 22 • האם התקיימו פגישות טיפוליות לאחר פגישת האינטייק הראשונה ולפני שהיחסים
- 23 קיבלו אופי אינטימי?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד.נ' ד"ר ר.ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

- 1 • האם וכיצד על בית המשפט להתייחס לקביעות ועדת האתיקה של ההסתדרות
2 הרפואית, בהליך המשמעותי שנוהל על ידי הר"י?
3
- 4 באשר לשאלה האם היה מדובר בפגישת האינטייק הראשונה כאל פגישה בעלת משמעות
5 טיפולית, התייחסה לכך הנתבעת בסעיפים 33-35 לתצהירה ושם תיארה את שאירע במהלך
6 פגישת האינטייק האשונה. היא ציינה כי התובע שיתף עמה פעולה במהלך הפגישה וסיפר לה
7 על הנסיבות שגרמו להתדרדרות נפשית לרבות שימוש בסמים ובעקבות כך סיפר לה כי ניסה
8 להתאבד ואושפז בשל כך. כמו כן בסיום הפגישה הנתבעת נתנה לתובע מרשם לריטלין.
- 9 עדותה של הנתבעת בעניין זה היתה קוהרנטית ואמינה בעיני. גם החקירה הנגדית המעמיקה
10 שעברה בעניין זה (עמ' 298 שורות 1-17 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.013) לא הצליחה למוטט
11 את גרסתה המהימנה (שגם מסתדרת עם המוצגים שהוגשו כגון ה' ו' ז' לתיק מוצגים מטעם
12 ההגנה).
- 13 הנתבעת אכן רשמה לתובע מרשם אחד בודד בפגישת האינטייק, וזאת כיוון שמסר לה שהוא
14 מטופל בתרופה זו אך אין לו מרשם. הכחשתו לכך ועדותו של התובע בעניין זה (עמ' 378
15 שורות 18-22 לפרוטוקול מיום 15.3.012) לא היו מהימנות בעיני. ניכר היה שהוא סובל
16 מתופעת ה"זכרון הסלקטיבי" ומעדיף לא לזכור פרטים שאינם תואמים את האינטרס שלו
17 בתביעתו זו.
- 18 דעתי כדעת ב"כ הנתבעת המלומד (ס' 129 בסיכומיו) כי גם לשיטת המומחה ד"ר איזק וגם
19 לשיטתה של ועדת הקובלנה של משרד הבריאות – אין בפגישת אינטייק אחת כדי לבסס
20 יחסים טיפוליים בפסיכיאטריה ולא כדי לבסס יחסי מרות או פערי כוחות לצורך ביצוע
21 העבירה לפי ס' 374 לחוק העונשין.
- 22 ועדת המשמעת במשרד הבריאות קיבלה את עמדתה של הנתבעת עת קבעה כי התנהגותה של
23 הנתבעת אינה בלתי סבירה, והיא לכשעצמה לא יצרה תלות נפשית כזו המבססת טענה של
24 ניצול.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד.נ' ד"ר ר.ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 דעתי כדעת ועדת המשמעת של משרד הבריאות שהתייחסה לעניין סעיף 347א' לחוק
2 העונשין וציינה כי על מנת לעבור את העבירה בסעיף הנ"ל ישנו הצורך ב"טיפול נפשי"
3 כמשמעו בסעיף זה, קרי בין היתר "טיפול מתמשך" ואילו במקרה שלפנינו ספק אם המדובר
4 בטיפול מתמשך ועל כן סבורה הועדה שלא נוצרה תלות נפשית ממשית (עמ' 33-34 לפסק
5 דינה של ועדת הקובלנה במשרד הבריאות).

6 יתירה מזו, לאחר שעיינתי בחוות דעת המקורית של מומחה ההגנה בתחום האתיקה
7 הרפואית – ד"ר יחיאל בר אילן (מיום 06.07.2009) ובחוות דעתו המשלימה (מיום
8 10.10.2012) ובחקירתו הנגדית (מיום 31.10.2012), מצאתי שקביעותיו מקצועיות,
9 אובייקטיביות ואמינות ואני סומך ידי על ממצאיו על כי לא ניתן לקבוע שהנתבעת עברה
10 עבירה אתית בעקבות יחסיה עם התובע. עם זאת - וכפי שאציין בהמשך בקשר לתביעה
11 שכנגד – אינני מקבל את סברתו של ד"ר בר אילן על כי התובע הוא זה ש"הפיל ברשתו" את
12 הנתבעת ו"גרר אותה" למערכת יחסים של ניצול הבא לידי ביטוי בניצול חומרי של מגורים
13 בביתה וניצול של גישה נוחה למרשמים לסמים מסוכנים או לאפשרות נוחה לזיפם.

14 לדעתי שני הצדדים, שהיו בקשיים רגשיים באותה עת, בצורה טבעית ואנושית, התקרבו
15 רגשית ורומנטית ולדעתי לא ב"אשמה מוסרית" עוסק בית משפט זה וככל שמדובר ב"אשמת
16 משפטית" מהסוג של הסרט "חיזור גורלי" (Fatal Attraction) משנת 1987 בבימויו של
17 אדריאן ליין) זו לא הוכחה. בסך הכל מדובר בחולשה אנושית מובנת וביישום אמרת חז"ל
18 על כי "אין אפוטרופוס לעריות" (כתובות יג ע"ב) ותו לאו.

19 אינני מקבל את טענת ב"כ התובע המלומדים שטענו (עמ' 20 ס' ז' בסיכומים) שמאחר
20 והתובע שילם לנתבעת עבור פגישות מדובר בטיפולים אשר חוסים תחת יחסי מטפל-מטופל.
21 בדיון שהתקיים ביום 16.05.2013 נשמעה הקלטה משיחות שניהלו ביניהם התובע והנתבעת.
22 לאחר שעיינתי בתמליל השיחות בין הצדדים ובשאר המסמכים שהונחו בפני אכן קשה לומר
23 באופן חד משמעי מהו התאריך בו התקיימה פגישת האינטימיק הראשונה אך בעניין זה
24 סבירה בעיני יותר האפשרות שהתקיימה פגישת אינטימיק בתאריך 17.09.2006 מאשר ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד. נ' ד"ר ר.ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 1.10.2006 שכן זהו ערב כיפור והצדדים אינם חולקים על העובדה ולפיה הנתבעת אירחה את
2 התובע בביתה ביום הכיפורים.

3 פגישת האינטייק אינה עולה כדי "טיפול נפשי" כהגדרתו בסעיף 347א(א) חוק העונשין,
4 תשל"ז-1977 שכן הסעיף מגדיר טיפול זה כך:

5 347א. (א) בסימן זה –

6 **"טיפול נפשי" – אבחון, הערכה, ייעוץ, טיפול, שיקום, או ניהול**
7 **שיחות, שנעשו באופן מתמשך, בדרך של מפגש פנים אל פנים, כדי**
8 **לסייע לאדם הסובל ממצוקה, הפרעה, מחלה או בעיה אחרת, שמקורן**
9 **רגשי או נפשי;**

10
11 הסעיף קובע כי על הפעולות של המטפל להיעשות באופן מתמשך וספק אם ניתן להתייחס
12 לפגישת אינטייק, המהווה פגישה ראשונית במסגרת טיפול פסיכיאטרי, כמקיימת דרישה זו.

13 המדובר בסעיף המנוי במסגרת הדין הפלילי, אך לשיטתי יש בו כדי להוות אינדיקציה
14 מסוימת למהותו של טיפול נפשי גם מקום בו נדונה סוגיה במסגרת הדין האזרחי. כך, גם
15 לעניין משמעות שאלה זו על תביעת הרשלנות שבפנינו. לדידי פגישה זו אינה מהווה מניה
16 וביה פגישה בעלת משמעות טיפולית המבססת יחסי מטפל-מטופל.

17 גם בהסתכלות רחבה על המקרה אני מוצא כי הטענה ולפיה המדובר בפגישת אינטייק
18 שנועדה לבדוק את המצב בו נמצא התובע הינה טענה סבירה שכן פסיכיאטר סביר בנסיבות
19 העניין, צריך וראוי שיאבחן מטופלים בטרם ייגש לטיפול תרופתי או כל טיפול אחר. מקום
20 בו התבצע טיפול תרופתי או אחר טרם התקיים הליך אבחנתי ראוי, היה מוביל לתביעות על
21 רקע אחריות מקצועית של הרופאים בכלל ושל הנתבעת בפרט. כך, הגדרת פגישת האינטייק
22 כפגישה בעלת משמעות טיפולית יש בה כדי להותיר את אוכלוסיית הרופאים במצב בו יהיו
23 חשופים לתביעות רשלנות רבות אף מקום בו פעלו באופן סביר, ולשיטתי יש בטענה לפיה
24 פגישת אינטייק אחת מהווה פגישה בעלת משמעות טיפולית משום הטלת נטל בלתי מידתי
25 על ציבור הרופאים ומתן תמריץ שלילי לאוכלוסייה זו (ולעניין תופעות ה"רפואה המתגוננת"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד.נ' ד"ר ר.ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 והנזק המצרפי שזו גורמת לכלל ציבור הנזקקים לשירותי הבריאות ראו בפסק דיני בתא
2 (ת"א) 40452-11-10 גרגורי קניגין נ' **מדינת ישראל** (13.06.2015) וגם בתא (ת"א) 707160/05
3 **עיריית ת"א יפו נ' אריאל יונתן** (01.08.2006) ובמאמרי בעניין: **"תופעה חדשה ומדאיגה -**
4 **השפיטה המתגוננת"** פורסם ב"נבו" וב"פסקדין" (פורסם בחודש 4/2011).

5 הנה כי כן, לשאלה ולפיה האם יש להתייחס לפגישה הראשונה (פגישה האינטייק) כפגישה
6 בעלת משמעות טיפולית כזו העולה לכדי יחסי מטפל-מטופל, מצאתי כי בנוגע לנפקויותיה
7 לעניין הדין הפלילי והדין האזרחי כאחד, אין במקרה דנן, להתייחס לפגישה זו כמבססת
8 יחסים כאמור.

9 מעבר לפגישה הנ"ל, אמינה בעיני גרסת ההגנה שמכאן והילך היחסים בין הצדדים היו כבר
10 של בני זוג. כך למשל התובע ציין כי כבר בפגישתם ביום 3.10.2006 (עמ' 382 שורות 12-17
11 לפרוטוקול) עשתה הנתבעת לתובע מסאז'. מסקנתי היא שהצדדים "נדלקו" אחד על השני
12 ב"תשוקה ממבט ראשון" והפכו היחסים לאינטימיים במהירות הבזק וברור כי אין המדובר
13 בטיפול כהגדרתו בין רופא ומטופל (מה גם שטיפול כגון זה אינו מצוי בסל הבריאות...).

14 בעניין השאלה לגבי המשקל שיש לתת לתוצאות ההליך המשמעתי בפני ועדת האתיקה של
15 הר"י אציין שמטרותיו ותכליתו של ההליך המשמעתי שונות לחלוטין מההליך המשפטי בית
16 המשפט (וראה לעניין זה מנחם (מריו) קליין ואביעד איגרא **"מודל חדש לענישה משמעתי**
17 **בעבירות פליליות שיש בהן קלון"** פורסם ב"המשפט", כרך כ עמ' 145, דצמבר 2014) מה גם
18 שבתיק שהתנהל בפני היקף הראיות והחומר שעמד לרשות בית המשפט גדול ומקיף עשרות
19 מונים מהמידע שהיה מונח בפני הערכאות המשמעות והכלים המשפטיים בהם משתמש בית
20 המשפט שונים במהותם מהכלים בהן משתמשות ועדות המשמעות.

21 לבית משפט זה הזכות – ואף החובה – לבדוק את חומר הראיות שמונח בפניו ולפסוק על פי
22 הדין, בעצמו, ללא כבילת ידיו בקביעות של ועדות משמעת סטטוטוריות או הסכמיות. עם
23 זאת, אין לראות בערכאה זו מעין "ערעור" על קביעותיה של הר"י או בפסק דיני זה קביעה
24 שנפל פגם כלשהו בהחלטותיה של הר"י.

25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד. נ' ד"ר ר. ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 ודוק – אין בדברי הנ"ל בכדי להסיק מסקנה שלא קיימות נקודות ממשק והשפעה בין ההליך
2 המשמעותי להליך האזרחי הנזיקי ולעיתים דרך ניהול ההליך המשמעותי יכולה אף להביא
3 לפיצוי במישור הנזקי (ראו למשל פסק דינו של עמיתי, השופט שי משה מזרחי בתא (ת"א)
4 24189-09-10 ד.י. נ' דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ (25.10.2015))

5 התביעה שבפני הוגשה בעילת רשלנות ולטענת התביעה הנתבעת התרשלה בתפקידה כרופאה
6 פסיכיאטרית שטיפלה בתובע. שאלה זו קשורה מהמבט שאנו רואים בקשר לסיכונים
7 הנוצרים כתוצאה מפעולה מסוימת כבלתי סבירים עד שיש להטיל בגינם אחריות על העושה
8 אותם, כאשר אנו יוצאים מתוך נקודת הנחה כי לא כל סיכון אשר ניתן לצפותו בהכרח שגם
9 נידרש לצפותו ולמונעו (וראו ע"א 333/56 סולל בונה בע"מ נ' מאיר נציה ו-דוד בן-יחזקאל,
10 יב 619). בענייננו לאור הקביעות שקבעתי לעיל, חובת הזהירות הנ"ל נקטעה בשלב מוקדם
11 יחסית (כבר לאחר פגישת האינטייק) עת עברו יחסי הצדדים מהמישור המקצועי-טיפולי אל
12 המישור הזוגי-אינטימי ולאור האמור אני מוצא כי לא התקיימה חובת הזהירות הקונקרטית
13 בשלב בו טוען התובע שנגרמו לו נזקים.

14 לכל היותר התובע סובל מ"אהבה נכזבת" וכידוע אין עוולה כזו בפקודת הנזיקין
15 המנדטורית. על נטישת בן זוג על רקע רומנטי – על אף הנזקים האדירים שדבר זה יכול
16 לגרום ל"ננטש" – לא קיימת עילה שבדין לתבוע פיצוי.

17 משקבעתי כי יחסי הצדדים עברו למסלול זוגי-אינטימי בסמוך לאחר פגישת האינטייק
18 הראשונה הדיון בעניין הפרת חובת הזהירות עקר מיסודו. למעלה מן הצורך אציין ואומר כי
19 בכל מקרה בשל הערפול שקיים לנסיבות קרות הנזק של התובע ובהינתן גרסאות שונות
20 ומשתנות שהוצגו ע"י הצדדים הרי שגם כך לא ניתן להצביע על נקודת זמן או מעשה ספציפי
21 כזה או אחר המצביע על הפרת חובת הזהירות מצד הנתבעת.

22 **שאלת הנזק**

23 למעלה מן הצורך ובמידה ומסקנותיי דלעיל לא יהיו מקובלות על ערכאת בתרא (וזאת באם
24 הצדדים לא יפנימו ש Enogh is Enogh בפרשייה כואבת זו...), אתייחס בקצרה גם לעניין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד. נ' ד"ר ר. ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 שאלת הנזק, עליה הובאו עדויות וחוות דעת וב"כ הצדדים הרחיבו את טיעוניהם במסגרת
2 הסיכומים.

3 ב"כ התובע המלומדים סבורים (עמודים 43 עד 45 לסיכומיהם) שעל בית המשפט לפסוק
4 לטובת התובע פיצוי בשיעור 959,000 ש"ח המורכב מראשי הנזק שלהלן :

- 5 • 250,000 ₪ בגין כאב וסבל ואובדן הנאות חיים.
- 6 • 208,000 ₪ בגין הפסד השתכרות בעבר לפי חישוב 2,000 ₪ X 104 חודשים.
- 7 • 474,360 ₪ בגין הפסד השתכרות בעתיד לפי חישוב של 2,000 ₪ X 237.18 מקדם
8 היוון עד לגיל פרישה.
- 9 • 26,649 ₪ בגין הוצאות משפט.

10

11 לעומת זאת, סבור ב"כ הנתבעת המלומד שגם אם בית המשפט יקבל את טענות התביעה על
12 הפרת חובה חקוקה או רשלנות, אזי עליו לקחת בחשבון כי מצבו של התובע השתפר ולכן אין
13 לפסוק לתובע פיצוי בגין כאב וסבל (סעי' 109). כך גם בראש נזק של הפסד השתכרות לעבר
14 ולעתיד – ב"כ הנתבעת סבור כי לתובע לא נגרם כל נזק וכי התובע העיד בעניין זה שהוא
15 עובד ומשתכר היטב בכמה עבודות, ובכלל לא ברור על סמך מה קבעה התביעה הפסד חודשי
16 בסך 2,000 ₪ וזאת מבלי להציג כל ראיה על מצב השתכרותו הנוכחי ועל הפוטנציאל
17 השתכרות שאיבד. לכן, גם בראש נזק זה ההגנה סבורה כי אין לפצות את הנאשם (סעי' 110).

18 לדידי, חוות דעתו של ד"ר איזק מטעם ההגנה משכנעת יותר מאשר חוות דעתו של פרופ'
19 ויצטום וגם מתוך חקירתו הנגדית לא ניתן ליחס לנתבעת את הפגיעה בכושר ההשתכרות של
20 התובע על פי חישובי התביעה ולהוכיח קשר סיבתי משפטי בין מעשיה או מחדליה של
21 הנתבעת לנכות התפקודית ממנה סובל התובע כיום או להוצאות שהוא צריך להוציא בגין
22 מצבו. בחקירתו הנגדית מיום 8.1.012 התייחס פרופ' ויצטום לעברו הרפואי והנכות שנקבעה
23 לתובע עובר ליחסיו עם הנתבעת (עמ' 65 שורות 17-4) :

24 "ת. אני במפורש לא אומר שהכל זה, כל ה- 50 אחוז הזה זה ממנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד. נ' ד"ר ר. ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

- 1 ש. מיד נגיע לזה.
2 ת. אני חושב שהוא היה חולה לפני זה.
3 ש. פרופ' ויצטום, אני מבקש שתאשר לנו שהנכות שניתנה, ה- 100 אחוזי נכות
4 שנתן המוסד לביטוח לאומי למר ד' בשנת 2003 ו 2004- אין לה שום קשר לדר' ר'.
5 ת. בשלב זה מאחר והוא לא הכיר את דר' ר' הערכה שלהם לא קשורה לדר' ר'.
6 ש. ומאד יכול להיות שה 100- אחוזי נכות האלה הם בכלל בגלל פרשת ההתעללות
7 המינית למשל?
8 ת. יש הרבה סיבות לזה.
9 ש. אצלו?
10 ת. כן. הוא גם עבר טראומה יותר קשה כשהוא עשה ניסיון אובדני והוא היה
11 בקומה, יש הרבה סיבות."
12
13 דברים אלו מחזקים את מסקנותיו של ד"ר איזק כשציין בין היתר (עמ' 407 שורות 19-29
14 בפרוטוקול מיום 18.10.2012) ש :
- 15 " מה שמאפיין את האישיות הזאת זה שהם כל הזמן חיים
16 במשבר אחרי משבר . רגע אחד . אנשים האלה, רגע אחד, הם כל
17 הזמן נמצאים במתח, האנשים האלה כל הזמן נמצאים במתח .
18 האנשים האלה יש להם משברים בלי סוף . עכשיו, הטיפול,
19 הטיפול במשברים האלה זה לא שינוי הסביבה . מה שאתה
20 מנסה להוציא ממני, וזה לא נכון, שהסביבה עלולה לשנות את
21 הפרעה של ה-borderline וזה לא נכון, ה-borderline נשאר
22 borderline הוא נכנס ממשבר אחד למשבר שני . אין קשרים
23 בלי משברים כמעט . אז ככה כשהוא בהתחלה היה עם ר., היה
24 בצדה, הכול היה גן עדן, רצה לשרת אותה, היה לו שם כל
25 התנאים הטובים, רצה לשרת אותה, הם היו נאהבים, ואז הוא
26 שירת אותה לכיוון הזה, כן ? אני לא חושב שזה מוסיף או מוריד
27 לגבי מצבו הנפשי, לגבי מצבו הנפשי של ד."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד. נ' ד"ר ר. ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1

2 משכך, במידה והייתי מוצא שהנתבעת ביצעה עוולה אזרחית והייתי משתכנע שהתובע זכאי
3 לפיצוי בגין כך, הייתי פוסק סכום גלובלי על הנזק הלא ממוני הנובע מהפגיעה באוטונומיה
4 וביחסי מטפל – מטופל בשיעור של 180,000 ₪.

5

6

לעניין התביעה שכנגד

7 עיקרה של התביעה שכנגד הינה בדרישת פיצוי על נזק שנגרם לד"ר ר. ר. (להלן: **התובעת**
8 **שכנגד**) בגין מעשיו של א.ד. (להלן: **הנתבע שכנגד**) הנכללים בגדרי מספר עוולות שונות
9 המנויות בפקודת הנזיקין [נוסח חדש] כגון תקיפה, הפרה של חובות חקוקות שונות, תרמית,
10 גזל, והסגת גבול במיטלטלין ובמקרקעין (ס' 15 לסיכומי התביעה שכנגד).

11 לטענת הנתבע שכנגד, הוא אינו חב באחריות בנזיקין כלפי ד"ר ר. ר. מכיוון שלשיטתו אינו
12 חב כלפיה חובת זהירות מושגית (ס' ה' לסיכומי הנתבע שכנגד). לשיטתו, אין לצפות מא.ד.
13 לפעול כאדם סביר ונבון לאור מצבו הנפשי והפיזי ועברו הנגוע ברקע של פשיעה ושימוש
14 בסמים ובאלכוהול. לא זו אף זו, לטענת ב"כ הנתבע שכנגד המלומדים אף חובת זהירות
15 קונקרטיית לא חלה על א.ד. במקרה הנידון שכן לשיטתו מערכת יחסים עם התובעת שכנגד
16 בהתחשב בעברו המשפחתי, ובמשבר הנפשי שהיה מצוי בו באותה עת, לא ניתן להטיל חובת
17 זהירות קונקרטיית, שכן לא ניתן לצפות ממנו במצבו לפעול כ"אדם סביר".

18 לדידי, יש ממש בטיעוני של הנתבע שכנגד. סבורני אם כן שהתביעה שכנגד הוגשה רק
19 כ"משקל נגדי" לתביעה העיקרית ותו לאו.

20 כפי שציינתי לעיל, אני סבור שבסופו של דבר מדובר בשתי נשמות תועות (וראו הסרט של
21 הבמאי מייק קאהיל - I ORIGINS), שהיו בקשיים רגשיים באותה עת וזקוקים לחום
22 ואהבה, ובצורה טבעית ואנושית, התקרבו רגשית ורומנטית ולדעתי לא ניתן להטיל "אשמה
23 מוסרית" ובוודאי לא "אשמת משפטית" מהסוג של הסרט "חיזור גורלי" למקרה הנדון. בסך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 171305-09 א.ד. נ' ד"ר ר. ר.

בס"ד

בפני כבוד השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

1 הכל מדובר בחולשה אנושית מובנת וביישום אמרת חז"ל על כי "אין אפוטרופוס לעריות"
2 (כתובות יג ע"ב) זאת ותו לאו.

3 גם לא הוכחו כל הטענות על קנוניה בין הנתבע שכנגד לבין גרושה של התובעת שכנגד בכדי
4 מלכתחילה להביא אותה למערכת יחסים אינטימית זו ומכל מקום, גם אם חלק מהטענות –
5 שלא הוכחו כדבעי ע"י התובעת שכנגד – היו נכונות, אין מנוס מלציין בפניה שהיא –
6 כ"מבוגר האחראי" – גרמה במו ידיה לסיטואציות שנוצרו ואין לה להלין אלא על עצמה
7 (וכפי שאומר הפתגם העממי הרוסי בווריאציות שונות: "מי שהולך לישון עם , שלא
8 יתפלא שהוא קם בבוקר עם").

9

10 משכך ולאור כל האמור לעיל דין שתי התביעות להידחות וכל צד ישא בהוצאותיו.

11

12

13

14

15

ניתן היום, י"ג אדר א' תשע"ו, 22 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

16

ד"ר מנחם (מריו) קליין, שופט

17

18

19

20